

”
**Suhteet
 Yhdysvaltoihin
 määrittelevät
 joka tapauksessa
 kohtalaisen
 vahvasti
 Venäjän ulko- ja
 sotilaspoliittista
 käyttäytymistä.**”

puhtaan voimapolitiikan tieltä kansainvälisen yhteistyön mäkiselle polulle. Georgian sotaisat tapahtumat viime vuoden elokuussa eivät ole hidastaneet Venäjän kansainvälistymisprosessia, sillä maailmanlaajuinen yhteisö jakaa tapahtuneet tosiasiat suuriin ja pieniin, tärkeisiin ja ei-tärkeisiin. Saavutetuista ja realistisesti saavutettavissa olevista eduista yksikään suurvalta ei halua vapaaehtoisesti luopua. Venäjän säilyminen niiden yhteistyökumppanina on siis enemmän kuin tarkoituksenmukaista.

Venäjän turvallisuusneuvoston sihteerin **Nikolai Patruševin** mukaan uusi, vuoden 2000 versiosta tarkennettu sotilasdoktriini valmistuu kuluvan vuoden loppuun mennessä. Julkisuudessa esiintyneistä ennakkotiedoista on käynyt esille, ettei valmistuvaan versioon tule mitään todella uutta ja maailmaa järjestyttävää tai enakoimatonta sisältöä. Venäjä hakee edelleen strategista tasa-arvoisuutta Yhdysvaltojen kanssa ja haluaa yhdenvertaisuutta maailmanlaajuisesa päätöksenteossa. Ristiriitaista on

se, että Yhdysvallat nähdään toisaalta strategisena kumppanina ja toisaalta liittolaisineen potentiaalisena vihollisena sekä globaalien ongelmien aiheuttajana. Tässä kontekstissa Venäjä ei halua suurvalta-asemaansa kiistetävän poliittisesti, taloudellisesti tai sotilaallisesti. Suhteet Yhdysvaltoihin määrittelevät joka tapauksessa kohtalaisen vahvasti Venäjän ulko- ja sotilaspoliittista käyttäytymistä.

Ei mitään uutta itärintamalta

Tarkennetussakin sotilasdoktriinissa laajamittaisen sodan mahdollisuutta pidetään hyvin epätodennäköisenä, vaikkei sen mahdollisuutta suljetakaan pois. Asevoimien kehittäminen tähtää paikallisten sotien ja aseellisten konfliktien ennaltaehkäisyyn sekä eskalaatiotilanteissa niiden hallintaan. Taktisen ydinaseen käyttöä paikallisissa sodissa pidetään mahdollisena. Strateginen ydinasekomponentti on tarkoitettu pidäkepelotteeksi, mutta sitä voidaan käyttää ennaltaehkäisevästi, ”mikäli >

Asevoimien moraalikoetuksella

L700-luvun alussa **Pietari Suuri** nykyaikaisti hallintoa, mutta uudistukset olivat improvisoituja ja kehnosti suunniteltuja. Hän kuitenkin ymmärsi,

että ainakin korruptio ja veronkierto on kitkettävä pois. Edellä mainittua tehtävää varten Pietari Suuri perusti vuonna 1711 yhdeksästä viskaalista koostuvan elimen, jonka johtoon hän nimitti yliviskaali **Aleksei Nesterovin**. Hänet teloitettiin myöhemmin korruptiosta syytettynä. Korruptio on Venäjällä aivan kuten vaikkapa Italiassa, verenperintö, nyt ja tulevaisuudessa. Puolustushallinto ja sen alaiset asevoimat eivät ole millään tavoin poikkeus tästä säännöstä.

Rikollisuus ja korruptio ovat asevoimissa arkipäivää. Huolestuttavinta puolustusministeriön kanalta on se, etteivät mitkään viime

vuosien jyrkätään toimenpiteet ole saaneet asiantilaa oikeastaan lainkaan paremmaksi. Tilastojen mukaan muissa voimaministeriöissä, muun muassa sisäministeriössä, rikollisuuden ja muiden laittomuuksien

määrää on onnistuttu vähentämään tuntuvasti. Puolustusministeriö sen sijaan kulkee juuri nyt hännänhuippuna. Johdonmukaisia toimenpiteitä kuitenkin jatketaan, ja pitkällä aikavälillä epäkohtien määrää kyetään väistämättä supistamaan. Tutkinta- ja syyttäjänviranomaisten toiminta on jäntevöitynyt, ja siitä ovat osoituksena muun muassa lisääntyvä laittomuuksien paljastaminen sekä ylemmän upseeriston, siis kenraali- ja amiraalikunnan ”koskemattomuuden” kyseenalaistaminen. ➤

JH

Suomen turvallisuusympäristö on vakaa

Lähialueemme (Leningradin sotilaspiiri, Pohjoinen laivasto) sotilaallinen turvallisuusympäristö on viime vuosien aikana vakiintunut monista syistä. Venäjää voi nykyään lukea, kiitos muun muassa avoimeksi luonnehdittavan sähköisen tiedonvälityksen, kuin avointa kirjaa. Suuria asevoimasupistuksia ei lähialueellamme enää tehdä siitä yksinkertaisesta syystä, ettei ”tarpeettomia” sotilaskohteita enää ole. Turvallisuustasoa ei haluta peruuttamattomasti laskea lähelle nollatasoa edes Venäjän luoteisessa suunnassa. Nykyisen ryhmittymisen määrään ja laatuun tällä kertaa puuttumatta, sanotaan olevan sellainen, että sillä kyetään ”valmistautumaan joskus mahdollisesti syntyvää uhkaa vastaan”. Venäläisjoukkojen laatua ja määrää tarkasteltaessa maidemme välistä rajaa voidaankin pitää ainakin lähijajat rauhallisuuden tyssijana. Yhteisillä sotaharjoituksillahan hiljaiseloa voitaisiin piristää. ➤

JH

